

Hvor sødt i sommer aftenstunden

1847

Melodi: Carl Nielsen
Tekst: Adam Oehlenschläeger
Arr.: John Høybye

Stille, sværmerisk (♩ = ca. 92)

Sopran
Hvor sødt i som - mer - af - ten - stun - den, når so - len snart til hvi - le

Alt
Hvor sødt i af - ten - stun - den, når so - len snart

Tenor
Hvor sødt i af - ten - stun - den, når so - len snart

Bas
Hvor sødt i af - ten - stun - den, når so - len snart til hvi - le

går og me - dens dybt i bø - ge - lun - den de from - me nat - ter - ga - le

— til hvi - le går og me - dens dybt i bø - ge - lun - den de from - me nat - ter - ga - le slår,

— til hvi - le går og me - dens dybt i bø - ge - lun - den de from - me nat - ter - ga - le slår,

går og me - dens dybt i bø - ge - lun - den de from - me nat - ter - ga - le

slår, at hø - re har - pens dum - pe klang til en liv - sa - lig af - ten - sang.

at hø - re har - pens dum - pe klang til en liv - sa - lig af - ten - sang.

at hø - re har - pens dum - pe klang til en liv - sa - lig af - ten - sang.

slår, at hø - re har - pens dum - pe klang til en liv - sa - lig af - ten - sang.

2. O, grib nu (i de) stemte strenge.
Bryd fromme sjæl, din snævre mur.
Indspær dog fuglen ej så længe
i det beklemt fangebur,
lad den i aftenrødens guld
mod himlen flagre andagtsfuld.

3. Ja, bad mig da i (dine) flammer,
nedgangne sol! husval min barm,
og tryk til dødens le mig rammer,
mig venligt i din varme arm,
og i min afskedstime god
styrk hjertet med dit purpurblod.

() = synges ikke af A, T og B